

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten), medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten). Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik

Et rederis eller luftfartsselskabs fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendet har sin virkelige ledelse.

Det samme gælder for fortjeneste ved udlejning af skibe og fly med besætning og, såfremt visse betingelser er opfyldt, fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning.

På samme måde kan et foretagendes fortjeneste ved brug, rådighedsstilling eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arms længde princip» for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end de, der gælder i et frit marked. I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte

Udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan også beskattes i den stat, hvor det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder følgende begrænsninger på kil-

destatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Kildestaten kan beskatte udbyttet med højst 10 pct. af dets bruttobeløb. Kildestatens beskatning kan dog højst være 5 pct., hvis ejeren er et selskab, som ejer mindst 25 pct. af det selskab, der har udloddet udbyttet. Desuden kan kildestatens beskatning højst være 5 pct., hvis ejeren er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden stat.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for udbytte, som indgår i indkomsten i et fast driftssted eller et fast sted i denne stat, når den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller det faste sted. I så fald skal udbyttet beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed efter artikel 7 eller som indkomst ved frit erhverv, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er defineret i artikel 5, mens fast sted er omtalt i bemærkningerne til artikel 14 nedenfor.

En stat kan ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter

Renter kan både beskattes i den retmæssige ejers bopælsstat, jf. stk. 1, og i den stat, hvorfra de hidrører, men kildestatens skat må højst være på 5 pct. af renternes bruttobeløb, jf. stk. 2.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller som indkomst ved frit erhverv efter artikel 14, jf. artikel 11, stk. 4.

Artikel 12. Royalties

Royalties kan både beskattes i den retmæssige ejers bopælsstat, jf. stk. 1, og i den stat, hvorfra beløbet hidrører, men kildestatens skat må højst være på 10 pct. af royaltyens bruttobeløb, jf. stk. 2.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller som indkomst ved frit erhverv efter artikel 14, jf. artikel 12, stk. 4.